

[Finansministeren.]

struerer, netop kun er konstrueret i det ærede medlems egen fantasi og intet andet sted.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller må jeg sige, at det er da klart, at af de indtægtsstigninger, der nu er tale om, vil der også skulle betales forbrugsafgifter, i den udstrækning indtægterne bruges til varer, som er belagt med forbrugsafgifter. Det er jo helt klart. Det er også klart, at der til sin tid skal betales direkte skat deraf. Men jeg formoder, at hvis vi ikke var kommet med de forslag, som vi behandler i dag, ville man ikke have begyndt at tale om, at der blev så og så meget inddraget af disse indtægter; så ville man formodentlig have fundet det helt i sin orden. Det er kun nu, da vi kommer med disse lovforslag, at tingene pludselig skal lægges sammen.

Der er jo yderligere ved de direkte skatter det forhold, at de ikke skal udredes i det kommende finansår, men først i det næstfølgende finansår, så de bidrager jo ikke til, at der yderligere bliver taget penge ind i det kommende finansår.

Jeg bemærkede mig alligevel med en vis interesse, at det ærede medlem anstillede disse betragtninger; jeg ligesom anede en forhåndsaccept af kildeskatten derigennem.

Det ærede medlem sagde så endelig, at vi skulle have ventet en måned eller så med at fremsætte disse lovforslag, så de kunne tages op i en større sammenhæng. Det giver mig anledning til at spørge det ærede medlem: hvis vi havde gjort det, og vi har det samme finansielle skøn, som er forelagt for udvalget under dets arbejde, og som er det høje tings medlemmer bekendt, ville så det ærede medlem og hans parti have taget en anden stilling end i dag? Hvis ikke, havde det jo ikke tjent noget større formål at vente.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg har ikke konstrueret nogen uenighed. Den højtærede finansminister har her erklæret, at hvis staten ikke får de indtægter, som man regner med at få gennem disse skatter, vil det gå galt med renten og beskæftigelsen og landets økonomi. Den højtærede statsminister har erklæret, at det spiller ingen rolle; landets økonomi

kan sagtens bære, at man ikke får disse skatter; man er kun nødt til at have dem, fordi staten skal have dækning for sine udgifter. Det er et helt andet synspunkt end det, den højtærede finansminister anlagde. Der er altså ikke fra min side tale om nogen konstrueret uenighed, men om en faktisk uenighed, og vi får åbenbart ikke opklaret, om uenigheden er overvundet, eller hvordan det ellers forholder sig, da den højtærede statsminister ganske åbenbart ikke agter at tage ordet.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg synes ikke, man skal udsætte sig for at få påduttet standpunkter, som man ikke har og aldrig har haft, ved at undlade at tage ordet. Jeg skal da indskrænke mig til at sige, at den højtærede finansministers og mine vurderinger i denne sag falder fuldstændig sammen.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg beder om tilladelse til på ny at citere statsministerens udtalelser, som de er refereret i Aktuelt. Statsministeren har ifølge Aktuelt sagt:

„Vor økonomi kan bære, at der med pristalsportionen og anden omgang af helhedsløsningen gives 1,6 millioner danskere ca. 1 milliard kr.

Det er helt i orden, men det, vi ikke kan acceptere, er, at der skal betales 190 mill. kr. ud af statens kasse til lønninger, uden at vi skaffer disse penge.“

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Den højtærede finansminister var jo også inde på noget pådutteri, idet han ligesom var ved at dutte mig på, at jeg skulle have antydnet, at jeg var tilhænger af kildeskatten. (*K. B. Andersen:* Det ærede medlem har været det!). Ja, jeg har været det, men jeg er blevet klogere. (*K. B. Andersen:* Det er dog godt, at det er sket på ét punkt!). Det er det ærede medlem ikke.

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke afbryder.

Poul Møller: Jeg er altså ikke tilhænger af kildeskatt.